

РЕШЕНИЕ

№ 2289

гр. София, 08.04.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 28.03.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря М. Велева, като разгледа дело номер **1586** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 – чл. 178 от Административно Процесуалния Кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на [фирма], със седалище в [населено място], представлявано от управителя си Б. Малинова, срещу Заповед № 223/01.08.2011 г. на Директора на Регионалната дирекция по горите – [населено място], с която се нарежда запечатване на обект – Склад за търговия с дървесина, стопанисван от жалбоподателя. В жалбата се твърди, че процесната заповед е подписана със запетая, поради което липсва волеизявление на административния орган; не е посочено пред кого може да се обжалва; няма посочване на датата на връчването ѝ на жалбоподателя. Освен това заповедта е незаконосъобразна, тъй като отразената в нея фактическа обстановка не отговаря на действителната такава. Поради това се иска отмяна на заповедта. В сз на 17.11.2011г. се претендират направените по делото разноски.

Ответникът – Директора на Регионалната дирекция по горите – [населено място], не се представлява в производството по настоящото дело. В производството по адм. дело 7409/11г. на АССГ, 30 с-ав, се представлява от адв. А., която оспорва жалбата и навежда аргументи за нейната неоснователност. В сз на 17.11.2011г. претендира разноски съгласно представеното по адм. дело 7409/11г. пълномощно.

Административен съд – С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 168, ал.1 от АПК събраните и приети по делото писмени доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт като цяло, приема за установено от фактическа страна следното:

С процесния акт - Заповед № 223/01.08.2011 г. на Директора на Регионалната дирекция по горите – [населено място] се нарежда запечатване на обект – Склад за търговия с дървесина, стопанисван от жалбоподателите и находящ се в [населено място], м. П. /бивше АПК/. Заповедта е подписана със запетая. По делото са приложени заповед № К-572/08.07.2011г. на изпълнителния директор на Агенцията по горите, с която на директора на Регионалната дирекция по горите – [населено място], е разрешен платен отпуск в периода от 25.07. до 26.08.2011г. вкл. Освен това е приложена и заповед № 200 от 22.07.2011г. на последния, с която функциите на директор за посочения период се изпълняват от Р. П. – зам. директор на РДГ С..

Оспорената заповед е издадена за нарушения, установени с констативни протоколи (КП) № 036332 от 15.06.2011г. и № 032521 от 20.06.2011г. и 26р. актове за установяване на административни нарушения (АУАН) № 481 от 15.06.2011г. и № 510 от 20.06.2011г. В първия КП е установено, че при поискване на документи за проверка от контролен орган при РДГ – С., жалбоподателят не ги е представил. Дадено е разпореждане да се състави АУАН за нарушение на чл. 262, ал.1, т.4 във вр. с чл. 197, т.1 и 2 от ЗГ, както и да се даде срок на жалбоподателя до 17.06.2011г. да представи в РДГ С. дневник на постъпилата, преработената и експедираната дървесина, кочана с ПБ и билетите за постъпила дървесина в склад. На 20.06.2011г. е съставен вторият КП и АУАН за неизпълнение на разпореждането в констативен протокол № 036332 от 15.06.2011г. в срок, което е определено като нарушение на чл. 262, ал.1, т. 3 от ЗГ. АУАН № 481 от 15.06.2011г. е връчен на В. М., пълномощник на жалбоподателя съгласно нотариално заверено пълномощно на л.10 от делото. Вторият АУАН е съставен в присъствието на същото лице, което е отказало да го подпише – обстоятелство, удостоверено с подписа на един свидетел.

По делото е разпитан като свидетел В. М., пълномощник на жалбоподателя. В обясненията си същият сочи, че не е предоставил исканите документи, тъй като същите са му били изети предишния ден от лице, представило се за служител на ДГС – С.. В протокол от сз на 17.11.2011г. са записани обясненията на свидетели С., съставил АУАН № 481 от 15.06.2011г., и на свидетеля Т. – съставил АУАН № 510 от 20.06.2011г.

С решение на АССГ, 30 състав по адм.дело 7409/11г. е обявена за нищожна Заповед № 223/01.08.2011 г. на Директора на Регионалната дирекция по горите – [населено място]. Това решение е отменено с решение на ВАС, V-то отд-е по адм. дело 3168/12г. като са дадени указания при повторното разглеждане на делото съдът да съобрази представените доказателства относно компетентността на издателя на оспорената заповед и да извърши проверка за нейната законосъобразност на останалите основания по чл. 146 от АПК.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира жалбата за процесуално допустима, като подадена от лице с правен интерес от оспорването и в предвидените в чл. 149, ал. 5 от АПК срокове, доколкото по делото не са представени доказателства за датата на уведомяване на лицето за оспорения акт. По същество, съдът намира същата за НЕОСНОВАТЕЛНА.

Доколкото жалбоподателят не е оспорил, че подписът под оспорената заповед не е на Р. П. – зам. директор на РДГ С., съдът намира, че заповедта е издадена от материално и териториално компетентен орган съгласно чл. 253, ал.3, т.5 от Закона за горите и в предписаната от закона форма.

Неоснователен е доводът на жалбоподателя за допуснати съществени

нарушения на административнопроизводствените правила от административния орган при постановяването на горепосочената ПАМ, тъй като не са искани никакви документи на жалбоподателя и същият не е възпрепятствал достъпа до документация от страна на контролните органи. Налице са констативни протоколи и АУАН № 481 от 15.06.2011г. и АУАН № 510 от 20.06.2011г., в които са констатирани нарушения по чл.262, ал.1, т. 3 и 4 от Закона за горите. Осъществяването на нарушението се потвърждава от показанията на актосъставителите, дадени в съдебното производство. От същите показания се установява по безспорен начин, че актовете са били представени на пълномощника на жалбоподателя, поради което оплакването на същия, че не са му искани никакви документи е едно необосновано твърдение, което не е подкрепено от никакви доказателства. Напротив, видно от показанията на св. М. е, че такива са му искани, но същият не е могъл да ги предостави, защото предния ден са му били иззети. Видно от писмо на директора на ДГС – С. от 16.11.2011г. (л. 36 по делото) служители на ТП ДГС С. не са изнемвали от жалбоподателя дневника за получения, преработения и експедирания дървен материал. Освен това сигналът до ДГС С. за такова изнемване е подаден на 17.06.2011г., т.е. два дни след съставяне на първия АУАН.

Съдът намира, че издадената заповед съответствува на материалния закон по отношение на извършеното нарушение, тъй като безспорно е установено вмененото на търговеца нарушение на разпоредбата на чл. 262, ал.1, т. 3 и 4 от ЗГ, за което му е била наложена процесната ПАМ. Нарушенията са констатирани с констативни протоколи и АУАН, съставени от горски стражари – служители на Регионалната дирекция по горите [населено място] съгласно чл. 76, ал.1 във връзка с чл.113, ал.1 от Закона за горите. Същите са достатъчно основание за налагане на ПАМ, която може да бъде наложена независимо от образуването на административно-наказателно производство или не. Нарушенията се състоят в непредставяне на документи на контролен орган и неизпълнение на негово разпореждане, които са разписани именно в чл. 262, ал.1, т. 3 и 4 от Закона за горите. Вярно е, че жалбоподателят в съответствие с чл. 206 и 211 от ЗГ е следвало да води дневник за постъпилата, преработената и експедираната дървесина, като се последната се издава и превозен билет. В случая обаче той не е санкциониран за нарушение на тези си задължения, а за невъзможност да се провери дали ги е изпълнил. Поради това административният орган правилно е определил законовите норми, които са нарушени. Ирелевантно е, че същите имат санкционен характер в административно-наказателното производство, тъй като настоящото е независимо от него.

По отношение на максималния 6-месечен срок на наложената ПАМ съдът намира, че същият е обоснован и справедлив, тъй като административният орган е наложил ПАМ за две нарушения като е дал възможност на жалбоподателя да отстрани първото от тях, и едва след като е констатирал неотстраняването му, е издал процесната заповед.

Предвид изложеното оспореният акт следва да бъде потвърден, а жалбата – отхвърлена.

С оглед резултата от делото на ответника следва да се присъдят претендираните от него разноски в размер на 150 лв. съгласно пълномощно на л.26 от адм. дело 7409/11г. по описа на АССГ, 30-и състав.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София-град, II отделение, 41 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], със седалище в [населено място], представлявано от управителя си Б. Малинова, против Заповед № 223/01.08.2011 г. на Директора на Регионалната дирекция по горите – [населено място], с която се нарежда запечатване на обект – Склад за търговия с дървесина, стопанисван от жалбоподателя, като НЕОСНОВАТЕЛНА.

ОСЪЖДА ЕТ „Р. Л. – Б. Малинова, със седалище и адрес на управление [населено място], представлявано от управителя си Б. Малинова, да заплати на Регионална дирекция по горите – [населено място] разноски по делото в размер на 150 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховен административен съд на РБ в 14- дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: